interius a anima expellit a corpus corrupit. Unde ergo superbit homo? Tercia questio est Ubi est homo? Dico quod in bello multiplici scilicet contra mundum dyabolum a carnem. Quarta cum quibus socijs est homo Respondeo quod cum septem socijs qui eum continue molestant quasi sunt fames. sitis. calor frigus lassitudo. infirmitas a mors Prepara ergo animam contra dyabolum mundum a carnem quorum bella .i. temptationes sunt diuisa Et ideo diuisimode preparanda est anima ut eis resistet. Caro enim temptat nos per luxuriam a voluptatem. Mundus per diuitiarum vanitatem. Dyabolus per superbie vilitatem. Si ergo caro te temptat: istam adhibe medicinam. habeas in memoria quod caro quam te prouocat ad peccatum vertet in cineres die a tempore ignoto. a anima pro eius delicto penam eternam sustinebit Sap. ij. Extinctus cinis erit corpus nostrum. a sequitur Postea erit obliuio. a nemo habebit memoriam operum nostrorum. Et si iste cinis sit in memoria: temptationem impediet ne procedat ad actum. Si mundus te temptat per vanitatem adhibe istam medicinam. Considera diligenter ipsius ingratitudinem a numquam sibi seruiendi habebis voluntatem Nam ita ingratus est mundus quod licet per totam vitam tuam illi fideliter seruias: nihil apportare tecum te permittit nisi peccatum. est enim de mundo sicut de perdice Perdix habens pullos suos sciens venatorem appropinquare nido. ut venatorem retrahat a pullis venit prope venatorem a fingit se posse non volare. quod venator credens esse verum: insequitur paulatim Illa volat a ipse post illam vadit sperans illam capere a sic semper facit donec elongatus est a pullis. a sic decipitur venator quod nec perdicem nec pullos habet. Sic est de mundo. Venator qui nido pullorum appropinquat est bonus christianus qui victum a vestitum a alia cum labore acquirere nititur. Sed mundus hominem non libenter sustinet. tali applaudit a simulat ac si sequi vellet a semper cum honore manere. quod videns homo sepe ab operibus bonis recedit a mundi vanitatem sequitur. a tunc mundus illum ab amore dei a bonis operibus elongat Deinde mors illum subtrahit a seculo a manet ille miser deceptus quia non habet mundum quem sequebatur nec fructum bonorum operum a quibus elongatur Ecce quomodo mundus suis seruitoribus reddit mercedem? Et hoc est quod dicitur Jaco. ij. Totus mundus in maligno dispositus est. Omne quod est in mundo aut est superbia vite a reliqua. Tercio si te temptauerit dyabolus adhibe istam medicinam. Habeas in memoria passionem christi per quam superbus cedit a non habet potestatem resistendi Unde apostolus. Induite vos armaturam dei ut possitis stare etc. Unde refert solinus de mirabilibus mundi Quod alexander equum quendam habuit qui vocabatur bucefalus. cuius erat consuetudo quod quando erat arctus a paratus ad bellum nullum cessorem retinebat nisi solum alexandrum. sed si alius eum ascenderet statim proiecit a se. quando vero non erat arctus fauli super eum sedere permittebatur. Sic homo armatus christi passionem: nullum recipit in corde nisi imperatorem deum omnipotentem. Sed si aliqua temptatio dyaboli cor suum ascendere velit: statim virtute passionis christi habet potestatem deiciendi eam. Si vero ista careat armatura dei statim prouus erit ad omnes temptationes recipiendas Studeamus ergo bonis virtutibus amari ut tandem perueniamus ad gloriam dei.

De mentis in celum ercione Ca. xxxvij

Refert plinius quod aquila in altum volat a nidificat. cuius pullus insidiatur serpens quidam qui vocatur pernas. Qui videns se non posse appropinquare propter altitudinem trahat ad se ventum et venenum emittit ut aer infectus per venenum ad pullos deductus illos occidat Sed aquila ex instinctu naturali mirabilem adhibet cautelam. Portat enim lapidem qui vocatur achates a ponit in nido in illa parte que est contra ventum a iste lapis virtute sua venenum expellit ne ad pullos accedat. Et sic pulli saluantur ne interficiantur. Moralis.

Rmi per aquilam que est ardui volatus a acuti visus homo intelligitur. cuius vita a desiderium a terrenis debet eleuari. ut dicere possit cum apostolo

Phi. ij. Nostra conuersatio in celis est
In hac altitudine conuersationis debe
mus pullos .i. opa nrā bona ponere
tūc serpēs antiquus .i. dyabolꝰ q̄rit
illū occidere per appositionē alicuius
peccati mortalis Sed forte ꝓpter vite
eminentiā ꝓpositū suū nō potest ad
implere Tūc vadit dyabolꝰ ⁊ tēptat
illos vento interficere: dū laudē hūa
nam sibi cōmendat q̄ sibi sepiꝰ veniet
vt ꝓpter appetitū talis laudis faciat
bona opa: morienꝰ pulli q̄ ad meitū.
Accipiamꝰ ergo petrā .i. xp̄m ⁊ pona
mus inter opa nrā ⁊ ventū vane glē
vt sic opa nrā dirigamꝰ ad deū ⁊ erit
nobis retributio magna Quia sicut
vobis cōstare debet: tres sagittas dn̄s
iaciet ī hominibꝫ valde acutas. p̄ma
vocationis. secūda deceptiōis. tercia
diffinitionis. Sagitta vocationis qn̄
dicet. Surgite mortui venite ad iudi
ciū. De ista vocacōne h̄etur ioh. Oēs
qui in monumētis sūt audiēt vocem
filij dei Et etiā iero. Siue cōmedā siue
bibam semp videt in auribꝫ meis so
nae. surgite mortui ⁊c̄. Sagitta decep
cionis qn̄ in iudicio dicet peccatoribꝰ
Esuriui ⁊ non dedisti m̄ manducare.
Sagitta diffinitōis eit qn̄ iudex dicꝫ
Ite maledicti in ignē eternum.

De cautela delēdi pcc̄a .xxxviij

Legitur tp̄e henrici impatoris
secūdi ꝙ cū q̄dam ciuitas ob
sessa fuisset ab inimicis suis
an̄q̄ īmici venerāt ad cītatē q̄daꝫ co
lūba in cītate descendit c̄ca cuiꝰ collū
inuēte sūt lr̄e q̄s deferebat: talis sen
tēcie Generatio canina veit ⁊ eit gēs
cōtentiosa. cōtra q̄s p te et per alios
legē tuā defendas Moralizatio

Rm̄i p istā colūbam q̄d intelligē
possimꝰ: nisi sp̄m scm̄: q̄ ī sp̄e co
lūbe descendit sup xp̄m q̄ nobis con
fert lr̄as: cum nrā pctā manifestat ⁊
nūciat nobis: ꝙ gens cōtentiosa veīt
ad obsidionē .i. ad obsidendū nos scꝫ
homines ad perdēdum. Et ideo dum
lucē habemꝰ: sp̄us sci legamꝰ lr̄as .i.
pctā nrā per cōfessionē detegamꝰ vt
legē dei seruaē possimꝰ ⁊ mortē eua
dē. ne clause p mortē īueniāt ī cōfessi
one. non mūdate in districto iudicio
Tu ergo diues filij signū: q̄ sua sapi
entia nouit diuitias distribuē ⁊ au
ferre hꝫ. tu potēs ⁊ fortis signū p̄ris:
q̄ sua potētia p̄t te robustū facere et ī
infirmitatē deiicē. Habes tu pctā ob
stat signuꝫ sp̄us sci qui sua clemētia
vult pctā nrā ad memoriā reducere
nisi an̄ deꝰ h̄ sig̃ oñderet: hō iudiciuꝫ
n̄ recte crederet sicut ip̄e ait iohis. iij.
Nisi sig̃ ⁊ ꝓdigia videritis. nō creditis.

De recōsiliacōe dei ⁊ hōis .xxxix.

Legit̄ in gestis rōrum ꝙ īter
duos fratres tanta eāt discor
dia ꝙ vnꝰ frater oēs terras
alterius destruxit. Audiēs h̄ Julius
impator grauē cōcepit cō fratrē ꝑsecu
tionē Ille vo īpatoris offensā ꝑcipiēs
veit ad fratrē suū cui tot mala ītulit
petēs mīaꝫ ab eo rogās īsup eū q̄teꝰ
int̄ īpatorē ⁊ ipsū pacē reforꝫret. Cir
cūstātes aūt dixerūt eū pacē n̄ meru
isse ꝫ grauē penā Quibꝫ ille sic rn̄dt
Nō ē diligēdꝰ princeps q̄ in bello est
mitis vt agnꝰ: in pace seuerꝰ vt leo.
Licꝫ g̃ nō ꝓmeret frat̄ meꝰ erga me
tn̄ recōciliabo eū si potero. qꝛ iniuria
quā m̄ ītulit satis vindicata ē in illo
cū mīaꝫ īploāt ⁊ sic int̄ īpatorē offen
sum ⁊ fratrē suū pacē reformauit.

Rm̄i isti duo frēs sūt filiꝰ dei et hō
inter q̄s mag̃ ē discordia qn̄ hō
pctō mōrtli cōsētit Et tātū tūc ꝑseq̄t fi
liū dei frēm suū ꝙ quātū in eo ē iterꝫ
vult eū crucifigē Vn̄ ad hebre. Iterū
crucifigētes filium dei ⁊c̄. Propter q̄
offendit sūmꝰ īpator p̄r celestis Ac
cedamꝰ g̃ frēm nr̄m .i. xp̄m ⁊ petamꝰ
ab eo mīam cū cōtritōe cordꝫ ⁊ illd pro
vindicta sufficienti reputabit vt no
bis culpam nostraꝫ remittat ⁊ pacē
inter impatorem celestem et nos re
formabit Si ergo tu times eius iusti
ciam fuge ad eius mīaꝫ. qꝛ maior est
eiꝰ misericordia q̄ nrā miseria Vn̄ ps̄